

[Hove Sørensen]

med mig i, at velstand kan være andet end et spørgsmål om produktion og kroner og øre.

Tove Niemann (FP):

Jeg vil gerne have lov til over for hr. Camre at fastholde, at planlægningen har været med til at ødelægge meget. By- og landzone-loven samt lovene om lands-, region- og kommunalplanlægning har været med til at kvæle udviklingen, især i landområderne. Der har været alt for mange restriktioner i forbindelse med at få lov til at bygge på landet og i landsbyerne, og det har været medvirkende til at ødelægge landsbysamfundene. Som jeg sagde i indledningen, står der mange gode tomme avlsbygninger rundt omkring på landet, men som lovgivningen har været indtil nu, har det været forbudt at starte service- eller fremstillingsvirksomheder i disse bygninger. Man har været tvunget til at leje sig ind eller bygge i industriområder til en leje eller en udgift, som man slet ikke kan klare. Og mon ikke også der har været lidt for megen planlægning i forbindelse med den kollektive trafik, især i landområderne? Denne redegørelse lægger også op til, at der skal slækkes på restriktionerne.

Jeg vil benytte lejligheden til at takke miljøministeren for redegørelsen.

Dræbye (RV):

Jeg tør ikke helt afgøre, om den bemærkning, jeg nu skal komme med, har noget med landsplanlægning at gøre, men den har i hvert fald noget med debatten at gøre; det må være til trøst for formanden.

Jeg bemærkede den meget interessante ordveksling, der var mellem hr. Svend Erik Hovmand og ministeren om by- og landzone-loven. Jeg synes, det var interessant at se slået fast, at der nu vil komme et forslag fra regeringen, som dels umiddelbart overfører zonetovskompetencen for landsbyer, for bebyggelse i det åbne land, bebyggelse i landzone til kommunerne, dels fremover slår fast, at den øvrige del af zonetovskompetencen forbliver i amtsråd og hovedstadsråd. Da vi jo nu har oplevet adskillige stormløb fra i hvert fald et af regeringspartierne imod by- og landzone-loven, synes jeg, det var en ganske interessant konstatering i denne ordveksling at se, at man nu for et godt stykke tid fremover – vi beskæftiger os med planlæg-

ning, og derfor skal man ikke sige for evigt – altså et godt stykke tid fremover og i hvert fald dette årti ud har sikkerhed for, at der er meget bred opbakning om at fastholde by- og landzone-loven i folketinget. Det synes jeg er væsentligt, og det er i øvrigt også væsentligt landsplanlægningsmæssigt.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne først fortsætte med besvarelsen af indlæggene fra første omgang, før jeg tager indlæggene fra sidste omgang.

Hr. Hove Sørensen startede vældig politivt med at konstatere, at det, vi skal debattere, er, hvad det er for et samfund, vi skal nå frem til. Jeg mener, det er vigtigt først og fremmest at have denne målsætning i hele denne debat. Hr. Hove Sørensen gik også ind på, at vi skal støtte de positive tendenser, men ellers var indlægget præget af mange detailspørgsmål, hvor han ligesom gik ud fra, at man kunne konkludere sådan og sådan om regeringens holdning.

Der er ingen tvivl om, at mange af de spørgsmål, der er blevet rejst, kan finde deres besvarelse ved nærlæsning af det materiale, der er udsendt. Jeg vil lige understrege, at jeg er enig med hr. Hove Sørensen, når han taler om bevarelse af naturen og sikring af rekreative arealer; det må vi satse på.

Der blev også talt om decentralisering, styrkelse af lokalsamfundene. Jeg har været inde på dette problem i min første besvarelse, herunder hvilket initiativ vi kan tage til at styrke lokalsamfundene.

Hr. Hove Sørensen slog noget meget alvorligt fast, nemlig at det er afgørende, at befolkningen er med i beslutningerne. Ja, det er noget helt centralt.

Der blev også talt om, hvorvidt vi skal sikre lokalbutikkerne imod discountbutikkerne og andre ting. Her fornam vi ligesom, at der var tale om en eventuel styring af erhvervslivet. Vi må nok slå fast, at afgørelsen skal træffes af lokalbefolkningen, lokalsamfundene, altså kommunerne. Det er ikke vores opfattelse, at der er brug for en stærkere styring af erhvervslivet.

Men givet er det, at netop sikringen af nærbutikken kan være helt afgørende for lokalsamfundets fremtid, ikke bare nærbutikkerne, men også andre ting og ikke mindst, som fru Tove Niemann var inde på, skolen.